

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 284.

Solgte Session.

68de Møde.

Freedagen den 21de Decbr. Kl. 12.

Thune (forts.): Med Hensyn til det Duffe, der er udtalt om Smøbekommenhed, da er der Ingen, der er billigere dertil end jeg, og i det Dieblif; jeg troer at kunne gaae ind paa Regjeringens Lovudkast, saaledes som det foreligger, giver jeg et stort Beviis derpaa; for mig staaer Banens Retning som for den høitærede Miniister, hvilket vil fremgaae af den Opfattelse deraf, som jeg søgte at motibere ved det ifjor forelagte Lovudkasts Behandling, hvorfor jeg ganske kan stemme dermed. Det, at fjerne nogle af vore danske Provindsfer saa langt fra andre, saa at man først maa gaae ned til Slesvigs Grændse og saa tilbage til Overfarten over Beltet, isfededfor divecte dertil og saa til Grændsen; har jeg funden stor Betænelighed ved; men jeg skal ingenlunde fastholde dette som et Stridspunkt, men søge at underordne mit Hensyn til specielle Interesser det Heles Interesse, da man ellers ikke vil opnaae det Resultat, jeg ønsker og anseer for at være til Fædrelandets Lav.

Scherning: Siden det ærede Medlem har bragt den Indflydelse i Erindring, Forhandlingen ifjor kan have havt paa dette Lovforslag, tør jeg maaskee bringe i Erindring, at det var ikke hans Maade at opfatte Sagen paa, der kan have udøvet denne Indflydelse. Den ærede Rigsdagsmand vil erindre, at der

var bestandig en Strid mellem ham og os andre; vi nedsatte Betydeligt Maximumsprisen og gjorde opmærksom paa, at der kunde staffles Contracter til billigere Priis, men det ærede Medlem og de Andre, der gik med ham, lagde os i den Henseende stadig Hindringer i veien. Dgsaa idag ere hans Betæneligheder ikke store; men han lægger dog vistnok ikke Mærke til, at den hele Afstandsforøgelse mellem Provindserne bliver kun een Time, og hvor kostbar Tiden end er, kan man dog overkomme denne Time, — det vil, haaber jeg, ikke blive den, hvort Fædrelandskjærligheden bliver saa udslukt, at man ikke kender hinanden igjen, naar man sees. Med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands for Ribe Amts Ved, Valgfreds (H. Hage) kan jeg ikke opgive den Betragtning, at det ikke var Indenrigsministeren, der, saaledes som Sagen foreligger, opfordrede Finantsministeren til at blande sig i Tverbanesagen; men det var Finantsministeren, der spurgte Indenrigsministeren, om han vilde overtage et eventuelt Tab i denne Sag; Finantsministeren afsluttede Contracten om Rjøbet af Jernbaneactierne, inden Indenrigsministeren svarede, idet han erklærede, at han ansaae Tverbanen som ønskelig for Monarchiet. Dette maa vi holde fast, saaledes ligger Sagen for — det maa vi ikke slippe af Hænderne. Naar det er blevet nævnt, at der var Medlemmer heri Salen, som ansaae det for ønseligt, at Kongerigets Ministre ikke skulde deeltage i det Geheimestatsraad, da har jeg endnu aldrig hørt dette udtale; men jeg har hørt udtale, og har selv udtalt, at jeg vilde ønske, at Kongerigets Ministre kun med Hensyn til Kongeriget Sager